१३ सर्गः अमलमणीत्यादि। पुनः कीदृशं सुवेलं अमलानां निर्म्मलानां
भ० मणीनां हेमाच्च टङ्काच्छेदायत्र पूर्व्वं मणिटङ्कमात्रमुक्तं सम्प्रत्यु
भयटङ्कइति भेदः किम्वा अमलामणयोयत्रेति विग्रहः तुङ्गा
उच्चा महती विस्तीर्णा या भित्तिस्तया रुद्धोरुरूणां मृगविशेषाणां
पङ्क्तेगमोगमनं यत्र वङ्कगममिति पाठे वङ्कः कुटिलोगमोयत्र
वङ्किङ् कौटिल्ये इत्यस्य रूपं अमरैरारूढः परिसरः पर्य्यन्त
भूर्यस्य अविरलाघनाः सरसामन्दारतरवोदेवद्रुचायत्र अत
एव मेरुमिव॥ ४०॥

फलभरमन्थरतरुवरमविदूरविरूढहारिकुसुमा
पीडं। हरिणकलङ्कमणिसम्भववङ्कवारिभरसुगम्भीर
गुहं॥ ४१॥

ज०म० फलेत्यादि। फलभरेण मन्थराईषन्नतास्तरुवरायत्र अवि
दूरे विरूढाहारिणः कुसुमापीडायत्र पुष्पस्तवकानां हस्त
ग्राह्यत्वात् हरिणकलङ्कमणिः महाचन्द्रकान्तः तस्मात्सम्भ
वोयस्य वङ्कवारिणः तेन सुभराः परिपूर्णा गम्भीरा गुहा यस्या
अत्र मणिमहत्तया वारिमहत्त्वात् गम्भीरगुहापूरणमिति
॥ ४१॥

भ० फलभरेत्यादि। पुनः कीदृशं सुवेलं फलभरेण मन्थरा
ईषन्नतास्तरुवरायत्र अविदूरे समीपे विरूढाउत्पन्नाहारिणो
मनोहराः कुसुमापीडाः पुष्पस्तवकायत्र हरिणकलङ्कमहा